

La Revisió de Vida a debat

Dg, 5/06/2011 per Cori Casanova

[A la intempèrie](#)

Els que vam créixer en els moviments especialitzats d' Acció Catòlica hem estat marcats per la Revisió de Vida. Avui, dia de l' Ascensió, pensava que la Revisió de Vida ha estat i continua essent una eina molt valuosa per aprendre a descobrir aquest Déu que és "amb nosaltres fins a la fi dels temps", per a percebre amb els ulls de la fe, però també des de la raó, aquesta presència de Déu, que tan va alegrar als deixebles malgrat la tristor que la partença de Jesucrist podria haver generat.

Benet XVI ho explica de manera formidable, jo diria que molt a l'abast de la gent del nostre temps, en el segon volum de Jesús de Nazaret: " puesto que Jesús está junto al Padre, no está lejos, sino cerca de nosotros. Ahora no se encuentra en un solo lugar del mundo, como antes de la "ascensión"; con su poder que supera todo espacio, Él no está ahora en un solo sitio, sino que está presente al lado de todos, y todos lo pueden invocar en todo lugar y a lo largo de la historia" (Ratzinger, J; Jesús de Nazaret, 2a parte; Ed Encuentro 2011).

La Revisió de Vida es va conformar en un moment en que hi havia una visió optimista de la història, de l'evolució del món. Es aquesta una visió que el Concili Vaticà II reprendrà. Alguns el critiquen per això.

José Maria Rubio, en un llibret de l'any 2006, La revisión de vida, aporta elements de fons que situen la RdV en un marc més ample que el d'un pur mètode. Aquí rau el desafiament de futur. La RdV ha estat eina per a viure l' espiritualitat de l'encarnació, per ser cristians encarnats en el món, intentant seguir Jesús, encarnat. Ens ha ajudat a créixer en l'espiritualitat de la missió, sentint-nos corresponsables del plà de Déu sobre la humanitat. Ens va ensenyar a viure la complexitat de la realitat, la seva densitat, descobrint l'espiritualitat de la creu i el conflicte. I el grup , i el moviment, sovint amb dimesió i experiències internacionals, ens van ajudar a descobrir l' Església Universal, Catòlica. I aquests valors continuen essent necessaris , jo diria imprescindibles, quan parlem del laicat.

Llegia avui a la Vanguardia les declaracions del Card. Ruini que per cert, entre altres moltes coses, va ser consiliari dels Graduats d' Acció Catòlica Italiana i Delegat pera l' Acció Catòlica . De nou encoratja els laics a ser presents activament en la societat i la política. Això és difícil sense viure la fe des de l'espiritualitat de l' encarnació i de la missió. La gran qüestió no és la continuïtat de la RdV , sinó com en el nostre moment actual els cristians podrem esdevenir "minoría creativa" . Em sembla difícil sinó és amb l'ajut d'una formació i experiència de fe que reculli també allò que és patrimoni de l'espiritualitat dels moviments i que la RdV ha ajudat a viure. Cal acceptar el moment actual, buscar nous camins , noves formes per a viure cada dia la presència del "Déu amb nosaltres" a la Galilea dels pagans, fins a la fi dels temps.